

SFÂNTUL VOIEVOD
LIBRĂRIA
STEFAN CEL MARE

O carte pentru tine, pentru urmașii tăi
și pentru urmașii urmașilor tăi !

- literatură creștină
- cărți pentru copii
- manuale de religie
- manuale pentru institutele teologice
- tratate de iconografie
- filosofie și istorie universală sau bisericească
- albume • CD-uri
- casete • reviste
- felicitări • icoane

Suceava, Str. Mărășești nr. 4
(zona Areni)

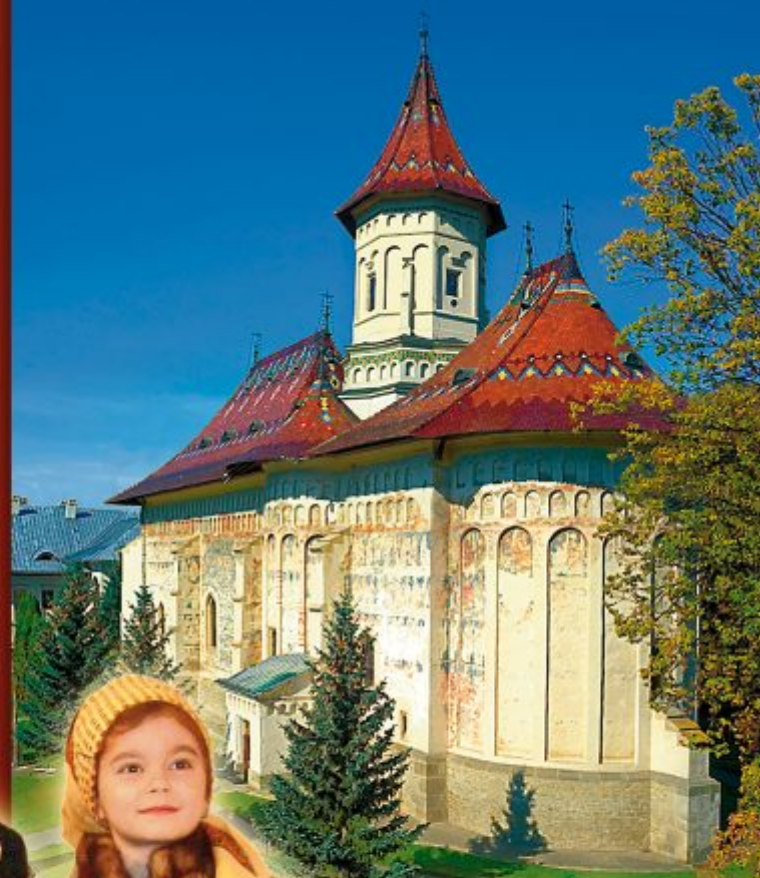
editie
specială

BISERICA

din sufletul
copilului

iunie

- 2 De ziua ta!
- 3 Despre copilărie
- 4 Copil ca tine ... sunt și eu
- 5 Inscripție pe ușa unui copil
- 6 Descoperind copilul de lângă noi
- 8 Dragostea și bunurile ei
- 9 Despre pilde. Cele două grăunțe
- 10 Țara fără bătrâni
- 11 Tatăl și feciorii
- 12 Scrisoare către prieteni
- 13 "Eroii" de astăzi
- 14 1 Iunie - Ziua Copilului, Ziua Înălțării, Ziua Eroilor
- 16 Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției
- 17 Mama eroină
- 18 Curajul Sf. Ioan cel Nou
- 20 Trepte spre cer
- 22 Portul popular din Bucovina
- 24 Copii uitați de părinți, dar îndrăgiți de Dumnezeu
- 25 Rugăciunea de la Optima
- 26 Poezii, jocuri, ghicitori

Revistă editată și produsă de
MANASTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Pedro Palamar, Asociația pentru Turism Bucovina, Nord Carta, www.dordeduca.ro
 Tipar & DTP : Accent Print, Suceava - tel. 0230 523586

Să trăiești frumos cu copiii alături de Mântuitorul Hristos!

Copiii ne sunt arătați de Mântuitorul Iisus Hristos în Sfânta Evanghelie ca modele de trăire a vieții creștine pentru a dobândi Împărăția lui Dumnezeu. Dacă ne vom însuși smerenia, gingășia, nevinovăția și curăția lor sufletească, „vom fi mari în Împărăția Cerurilor” (Matei 18,3-4).

Mântuitorul ne vorbește și despre întoarcerea noastră de la păcat așa cum se întorc copiii de la ceea ce este rău atunci când le spunem: „nu este frumos”.

A primi un prunc în numele Mântuitorului înseamnă a educa, a crește un copil potrivit învățăturilor date de El în Sfânta Evanghelie. Mai mult, înseamnă a-L primi pe Însuși Mântuitorul în inimile și sufletele noastre. De aici înțelegem că lucrarea de creștere și educare a copiilor aduce mult folos și sufletului nostru, nu numai sufletelor copiilor încredințați nouă spre educare.

Sufletul copilului are o foarte mare deschidere, aceasta numai dacă și noi avem aceeași deschidere sufletească, părintească față de el. Deschiderea sufletească a copilului spre ceea ce este frumos, frumosul moral în primul rând, se datorează chipului lui Dumnezeu din om, sădit de Creator în momentul zămislirii lui. Datorită acestei zestre sufletești copilul crede în Dumnezeu.

Ca urmare a păcatului strămoșesc, sufletul omului, chiar și la vârsta copilăriei, are și înclinări spre cele rele. De aceea, noi cei „copti la minte”, trecuți de vârsta copilăriei, avem datoria de conștiință să nu smintim pe copii prin purtarea, faptele sau cuvintele noastre nesocotite (Matei 18,6). Răul pătrunde mai repede decât binele în sufletul omului.

Astăzi, când mass-media aduce atâta vătămare sufletelor copiilor, avem datoria sfântă de a contribui la educarea lor în duhul valorilor morale ale Sfintei Evanghelii. Această îndatorire se adresează deopotrivă Familiei, Școlii, Bisericii, Guvernului, Parlamentului și a fiecăruia dintre noi.

Sănătatea morală a cetățenilor țării aduce bunăstarea materială și demnitatea de cetățean al țării și totodată al Împărăției lui Dumnezeu.

† PIMEN

Arhiepiscop

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

De ziua ta!

*Să fii în tot ce spui cinstit și blând,
Să nu fii nimănui dator, nicicând.
Să mergi mereu curat pe drum adevărat,
Așa-ți dorim, așa, de ziua ta!*

*Să fii un vas ales lui Dumnezeu,
Să ai rod bun cules din orice greu.
În jurul tău să poți să ferești pe toți,
Așa-ți dorim, așa, de ziua ta!*

*Mereu mai plin de-avânt, mai credincios
Mai drept, mai bun, mai sfânt, mai ca Hristos,
Să-I poți cu drag vedea în ceruri fața Sa,
Așa-ți dorim, așa, de ziua ta!*

Sfătuim copiii și pe voi toți fiii Bisericii lui Hristos ca în zilele importante din viața lor să se pregătească pentru **Sfânta Împărtășanie**.

Este cel mai frumos și mai mare dar pe care ți-L oferă

Dumnezeu de ziua ta.

Despre copilărie

De multe ori i-am spus mamei că aș vrea să fiu mare, dar ea mi-a explicat că cei mai frumoși ani, pe care greu îi pot uita, sunt anii copilăriei.

Cât ești copil, lași grijile în seama celor mari. Dumnezeu mi-a dat o familie unită și mă simt ocrotit de toată lumea. Simt iubirea părinților și a bunicii și toți parcă ar vrea să-mi dea și luna de pe cer, dacă ar putea.

Mie îmi revine doar sarcina de a învăța și de a avea rezultate bune la școală, să-i bucur pe părinți, pe doamna învățătoare.

Mama mă învață să fiu blând, ascultător și credincios. Credința în Dumnezeu te ajută să treci cu ușurință peste necazuri, spune ea mereu.

Îi povestesc mamei despre tot ce fac eu la școală, la joacă pentru că ea este prietena mea cea mai bună. Tot de la ea am învățat să fiu sincer.

Tata mă învață mereu cum să-mi aleg prietenii și să mă feresc de răutăți.

Vacanțele petrecute la bunici sunt de neuitat. Pe bunica care mă așteaptă mereu cu mâncarea aburindă și pe bunicul pregătit să îmi facă toate mofturile, nu o să-i uit niciodată.

Intr-adevăr, anii copilăriei sunt cei mai frumoși ani.

“Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pamânt.”

Ieșire 20,12 (a V-a poruncă)

Copil ca tine ... sunt și eu

✿ Copilăria este cea mai frumoasă parte din viață; este ca primăvara. Acum înfloarește tot ce e mai frumos în tine.

Pușcașu Răzvan

✿ Cel mai curat mod de a trăi pe pământ.

Bodnari Ana

✿ Dumnezeu pe toți ne vrea copii; de aceea și mama și bunica ar vrea să revină la vârsta mea.

Ciornei Răzvan

✿ ... este un vis în care binele învinge răul.

Alexandriuc Alexandra

✿ Orice drum vom avea în viață trebuie să ne întoarcem la copilăria sufletului nostru.

Fedur Sebastian

✿ Copilăria ne ajută să-i vedem pe toți oamenii buni și frumoși; așa sunt ei pentru mine.

Bejenar Mihaela

✿ ... este joacă, învățătură și ascultare de părinți.

Moldovan Cristina

✿ înseamnă TOT, toată bucuria pe care o poate avea cineva în viață; trebuie să ne bucurăm de ea pentru că este scurtă.

Dominte Iuliana

✿ Copilăria este cel mai frumos boboc de floare care, odată cu trecerea anilor, încearcă să-și desfacă pe rând petalele sub grija părintească.

Ivan Magdalena

Inscripție pe ușa unui copil

Părinți, să nu uitați:

Să aveți încredere în mine.

Să fiți mândri de mine.

Ajutați-mă să învăț din greșelile altora, pentru a putea ști ce e rău și ce e bine.

Că e bine să ne ajutăm reciproc.

Să vă cereți iertare când greșiți.

Să vă respectați promisiunile făcute.

Să mă lăsați să-mi rezolv și singur unele probleme.

Să mă ascultați când am nevoie de sfatul vostru.

Să mă ajutați să ajung ce doresc.

Să mă certați, dar și să mă lăudați.

Să ne petrecem mai mult timp împreună.

Să rezolvăm din timp problemele pentru a nu ajunge la ceartă.

Să vă intereseze cum învăț și ce prieteni am.

Să mă încurajați când vreau să învăț ceva nou, folositor.

Să aveți oricând timp pentru mine și să mă ascultați cu atenție.

Să-mi respectați personalitatea.

Să fiți confidenții mei cei mai de încredere.

Să mă sfătuiți și să mă încurajați să-mi dezvolt personalitatea.

Să fiți alături de mine la nevoie.

Să trăiți, împreună cu mine, bucuriile și emoțiile prin care trec.

Să ne facem reciproc bucurii.

Că vă sunt recunoscător pentru sacrificiile făcute pentru mine.

Și, mai presus de orice, să mă iubiți, așa cum vă iubesc și eu.

EU,
copilul vostru

Text adaptat după
Jolene L. Roehlkepartain, 1998

Descoperind copilul de lângă noi

Este ziua de Paște - Ziua Învierii Domnului. O zi frumoasă de primăvară, cu soare care împrășteie generos razele sale. Privesc și văd totuși un nor, dar care pare să fie departe. Alături de prietenii mei aștept cu inima strânsă cea mai importantă activitate de creștin la care am luat parte vreodată.

Zeci de alți colegi și prieteni care au ieșit de la biserică mă asaltează cu întrebarea: „Ce faci azi?” Răspund emoționată: Merg la “Leagănul de copii Sfânta Maria” din Suceava!

Un drum liniștit sub semnul aceluiași soare care ne-a mângâiat de dimineață; pare să fie și el părtaș la marea noastră bucurie. Ajungem la

locul care adăpostește copii ca noi și deschidem ușa dincolo de care se poate realiza visul meu. Cum pășesc aud o voce: „Mă numesc Ioana. Vrei să fii surioara mea?” Un fior îmi străpunge inima la auzul acestor cuvinte.

Am ținut de mână această „surioară” timp de câteva ore ... Am împărțit pachetele cu care am venit fiecare dintre noi. Pe lângă Ioana, am mângâiat zeci de alți copii care nu mai știu ce este o mângâiere de mamă de aproape un an ...

Ne jucăm mai mult timp în parcul special amenajat pentru ei; sufletele noastre se contopesc cu ale lor și devin una. Glasurile doamnelor care-i

îngrijesc cu o dragoste imensă ne trezesc dintr-un vis frumos, un vis al purității și al nevinovăției. Este momentul când cei care ne-au fost pentru câteva ore „frați și surori” sunt chemați la masă, dar, mai ales, este ceasul când trebuie să ne despărțim de ei.

Soarele care ne-a mângâiat s-a ascuns. Norul amenințător de dimineață l-a acoperit. Treptat, sufletul meu se acoperă și el de o mare tristețe. Glasul Ioanei mă trezește din visare cu o întrebare dureroasă: „Nu mai vrei să fii surioara mea?”

Lacrimile ei, lacrimile mele, lacrimile care cad din nor fac un tot. Tristețea este atât de puternică dar, în același timp, atât de convingătoare, încât îi promit Ioanei și mie însămi că nu va trece lună în care să nu merg să o văd.

Plouă ... cu lacrimi. Dumnezeu cântărește aceste lacrimi! Cuvintele au murit. Mă chinuie o întrebare: „De ce mama Ioanei nu este stăpânită de aceleași sentimente ca și mine?” Aștept să treacă zilele și poate voi găsi cuvinte să răspund la această frământare a mea.

*Turtureanu Oana - Cl. a VIII-a
Școala „Grigore Ghica Voievod”
Suceava*

*Cu un bănuț dăruit
poți cumpăra Cerul,
Nu fiindcă Cerul
ar fi atât de ieftin,
ci fiindcă Dumnezeu
este atât de plin de iubire.
Dacă n-ai nici măcar
acel bănuț, atunci dă
un pahar cu apă rece.*

Sf. Ioan Gură de Aur

Dragostea și bunurile ei

De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător.

Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmăiește, nu se laudă, nu se trufășește.

Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul.

Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși;

Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim.

Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lăsat cele ale copilului.

Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu.

Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.

I Corinteni 13, 1-13

Despre pilde

Dacă crezi în Dumnezeu
Drumul drept mereu apare.
Ca să poți merge pe el,
Cere-Ț mereu îndurare.

Noi în cărți citim atenți
Despre pilde, oameni drești,
Dar și despre cei ce au
Și săracilor nu dau.

Tu să fii precum sămânța,
Pe pământul bun să stai !
Dacă ți-a fost dat talantul,
Înmulțește-l, minte ai !

Să fii bun cu cei din jur,
La biserică să mergi,
Să spui rugăciuni din suflet,
Că ești mare și-nțelegi !

Mariei Daniel, clasa a V-a, Suceava

Cele două grăunțe

Într-o zi, un țăran ieși pe ogor, la semănat. Un grăunte, rămas pe vârful unui bulgăre de pământ, a început să se laude către altul, aflat adânc sub brazdă:

- Vezi, frate, tu zaci acolo luptându-te cu frigul pământului și cu bezna, tânjind după o rază de soare, după lumină și căldură. Eu, frățioare, o duc mult mai bine, în timp ce tu te chinui.

Dar în clipa aceea, o pasăre a coborât pe neașteptate din văzduh și a înghițit grăuntele rămas la vedere. În schimb, fratele său de sub brazdă încolți peste puțin timp și, din micul grăunte, ieși din pământ un spic frumos și trainic. De-abia acum, lumina și căldura soarelui îi făceau cu adevărat bine.

Cu vremea, spicul deveni copt și roada lui multă.

Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har.

Țară fără bătrâni!?

după V.A. Urechia

Într-o țară îndepărtată, tinerii au hotărât să-i omoare pe toți bătrânii, ca să nu-și mai scoată căciulile înaintea lor și să nu mai stea vârstnicii în slujbele cele mai înalte ale statului.

Pur și simplu, într-o noapte, i-au ucis pe toți bătrânii. Numai un tânăr cu suflet bun nu și-a omorât tatăl, ci l-a ascuns într-o peșteră, purtându-i de grijă, unde tinerii cei aprigi nu-l puteau găsi. Domnitorul i-a chemat în funcții înalte pe tineri. Numai că țara lor avea un neam dușman cu care se învecina. Când au aflat dușmanii că vecinii lor și-au ucis bătrânii le-au căutat gâlceavă tinerilor:

- Să ne înapoiați imediat

funia, împletită din fire de nisip, pe care strămoșii noștri au împrumutat-o strămoșilor voștri! Altfel, vă declarăm război!

Sfetnicii din țara tinerilor s-au speriat:

- Hai să le dăm funia, ca să scăpăm de năcaz!

- Să chemăm degrabă toți meșterii de frânghii! În trei zile să facă funia din fire de nisip!

Meșterii se puseră pe lucru. Frământară nisipul, dar nu reușeau să-l împletească. Domnitorul pofti la sfat pe tinerii care-și uciseră bătrânii:

- Ce-i de făcut?

Dar nimeni nu putea spune taina împletirii funiei. Numai tânărul care-și ascunsese tatăl în peșteră, plecă pe furiș la n

bătrân, singurul rămas în viață, și-i povesti toată întâmplarea. Bătrânul din peșteră își liniști feciorul și-l povățui să se ducă la Domnitor, care trebuie să răspundă vecinilor dușmani așa:

- Când strămoșii voștri ne-au împrumutat funia, au păstrat un capăt din ea, ca să-l aibă de probă. Dați-ne acel capăt de funie, ca să vă facem funia întreagă.

“Cine nu are bătrâni să-și cumpere!”

Domnitorul transmise țării învecinate, întocmai, sfatul bătrânului ascuns în peșteră. Când primiră vrăjmașii acest răspuns, strigară:

- Va să zică tot mai au vecinii noștri un bătrân care să-i sfătuiască. Să-i lăsăm, deci, în pace!

Și i-au lăsat, renunțând la război. Dar de atunci a rămas proverbul vechi și înțelept:

Tatăl și feciorii

de Lev Tolstoi

Un tată își sfătui feciorii, să trăiască în bună înțelegere, dar ei nu-i dădeau ascultare. Atunci, îi adună pe toți și le ceru să aducă un mănunchi de nuiele, apoi le spuse:

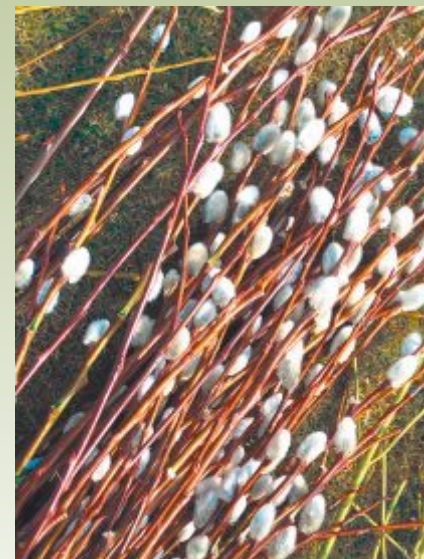
- Rupeți-l!

Se tot străduiră feciorii, dar nu l-au putut rupe. Tatăl desfăcu mănunchiul și le ceru să rupă nuielele una câte una.

Feciorii frânseră cu ușurință nuielele.

Atunci tata le spuse:

- Așa va fi și cu voi; dacă veți trăi în bună înțelegere și dragoste unul față de celălalt, nimeni nu vă va putea frânge vreodată. Dacă însă vă veți certa și vă veți răzleți în viață, oricine vă va putea da ușor pierzaniei.

“Unde-i unu, nu-i putere, unde-s doi puterea crește.”

Dragi prieteni,

Plâng! Îmi plâng slăbiciunea. Pentru că m-au smintit aceste realizări ale societății moderne: televiziunea, computerul, internetul, dar nu prin puterea lor de a ne hrăni cu fantezii ucigătoare, ci prin slăbiciunea mea. Căci, de multe ori, distanța de la virtute la păcat este dată de o simplă apăsare de buton.

Mărturisesc că aveam o viață liniștită, dar totul s-a schimbat când în casa mea a pătruns un computer. Nu aparatul în sine a fost motivul schimbării mele, ci reaua lui folosire. Petreceam nopți întregi cu ochii pe ecran, fără pauză, în compania jocurilor, muzicii și a altor plăceri. Uitam de mâncare, de somn, de toate.

Cu timpul am devenit singur. Nu mai aveam timp de prieteni, de o plimbare, și am început să înlocuiesc realitatea cu virtualul. Plimbatul virtual prin lumi diferite și contactul cu persoane care aparent te înțeleg și te susțin se încheie în fața calculatorului. O! Câtă amăgire!

Apoi au început durerile de ochi, dureri cervicale ce nu mai conteneau, stări de insomnie, de agitație dată tot de calculator.

Internetul înglobează toate invențiile care de-a lungul vremii l-au îndepărtat pe om de Dumnezeu: radioul, cinematograful, casetofonul, televizorul etc. Nicicând, ascultând muzică sau privind imagini pătimașe, nu putem în aceeași clipă să ne gândim și la Dumnezeu.

Mă rușinez să vă povățuiesc tocmai eu, care am fost rob al internetului. Dar vreau să vă amintesc că atât televiziunea, cât și internetul sunt doar unelte. Fără viață și voință proprie, dar cu o mare capacitate de atracție. De aceea, dacă ar fi să vedem care este adevărata sursă a pericolului legat de internet sau tv, atunci trebuie să ne întoarcem către cel care deține butonul: omul. Căci el este singurul capabil de a crea sau îndepărta pericolul în care se află atunci când pierde măsura sau discernământul față în față cu internetul sau televiziunea.

Se poate să ne îmbogățim sufletește prin internet, după cum putem să întărim lanțurile patimii. Vă doresc doar să știți când să apăsați butonul de deconectare de pe internet.

...un prieten

“Omul să culeagă precum albina din flori: ceea ce este bun!”
Sf. Vasile cel Mare

Știați că ...

Privitul la televizor zilnic timp de 4 - 5 ore determină :

- dezvoltarea anormală a funcțiilor creierului;
- incapacitatea de concentrare și atenție;
- incapacitate de control a comportamentului;
- dificultăți de exprimare, vocabular redus;
- stoparea imaginației creative.

Imitarea personajului îndrăgit de pe micul ecran poate ajunge până la crimă sau sinucidere la copii ?

“Eroii” de astăzi

Când spunem „eroi” ne gândim la sensul general: modele deosebite prin viața lor pe care încercăm să le imităm, uneori peste limitele posibilităților. De ce oare? Pentru că vrem să ni se atribuiască aceleași calități. Lumea „show-bizz”-ului românesc și internațional, prezintă, din păcate, modele după care se ghidează tinerii de astăzi.

Radioul, televiziunea și internetul sunt toate împânzite de idoli. Vedetele promovează un stil de viață care este o alternativă greșită pentru tinerii de astăzi: alcool, droguri, țigări, muzică rock.

Pentru cei mici desenele animate sunt, din păcate, o sursă de modele - Superman, Batman, Harry Potter, Barbie - eroi creați aparent ca și pozitivi, dar care au laturi negative evidente: violența, dorința de putere, magia, cochetăria, vrăjitoria.

De bună seamă că nimic din ce am prezentat mai sus nu se poate compara cu plăcerea lecturii unei cărți, audiția “Anotimpurilor” lui Vivaldi sau vizionarea unor desene animate de calitate precum Alba ca Zăpada, Bambi, Cenușăreasa.

Cârmă Mihai Vasile - Cl. a VII-a
Școala “Miron Costin”, Suceava

1 iunie

Ziua Copilului - Ziua Înălțării - Ziua Eroilor

Anul acesta, în această zi de sărbătoare a copilului, prăznuim Înălțarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos.

“Mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și la Dumnezeu vostru.”
(Evanghelia după Ioan 20,17).

Dacă-L numim pe Dumnezeu **Tată**, se înțelege de la sine că suntem toți copiii lui Dumnezeu. De aceea, cu mic cu mare, rostim rugăciunea *Tatăl nostru*. Să ne purtăm în viață ca niște copii cuminți, fără să supărăm pe Tatăl nostru, Dumnezeu, și nici pe **mama** noastră, *Sfânta Biserică*.

Să ne străduim să împlinim cele zece porunci dumnezeiești și cele nouă porunci bisericesti.

Conform tradiției, de sărbătoarea Înălțării Domnului, prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române se comemorează și Ziua Eroilor.

Eroii sunt oameni care au luptat și și-au jertfit propria lor viață pentru un ideal înalt, devenind ctitori și pietre de temelie ale libertății și bunăstării noastre de astăzi. Există eroi ai neamului și eroi ai credinței.

Istoria țării noastre și a credinței strămoșești, ne arată că *iubirea de țară* și *iubirea de Dumnezeu* s-au împletit întotdeauna în mod armonios. Pentru a fi un erou nu este importantă vârsta, nici starea socială. Au fost eroi de toate vârstele și din toate categoriile sociale, pornind de la tinerii aflați în formare, până la cel cu diadema pe cap, adică domnitorul țării. Un exemplu elocvent în acest sens îl constituie, **jertfa** pentru credință și neam a Domnitorului Constantin Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi (Constantin, Radu, Ștefan și Matei), împreună cu Sfetnicul Ianache.

Sfinții Martiri Brâncoveni (16 august)

În această zi de sărbătoare națională a eroilor nu-i putem uita pe *tinerii eroi din Decembrie 1989*, care au rupt lanțurile ateiste, exclamând: *“Cu noi este Dumnezeu!”*

Ei au luptat pentru o cauză dreaptă, s-au jertfit pentru libertate și demnitate.

Atenție! Să nu confundăm libertatea cu libertinajul! Să facem distincție între bine și rău. Niciodată să nu spunem binelui - rău, și răului - bine.

Jertfa tinerilor eroi este următoare Jertfei de Sine a lui Hristos și se cuvine cinstită cu dragoste și recunoștință. Imnele de slavă înălțate în armonia dangătelor de clopote ce străbat cupolele bisericilor, mirosul de tămâie din cimitire, vestesc că, cei care au pus mai presus de viața lor trecătoare *dăinuirea neamului și a credinței strămoșești*, sunt încă vii în inimile noastre și vor rămâne veșnici și-n amintirea urmașilor.

*Părintele Vartolomeu,
Mănăstirea “Sf. Ioan” Suceava*

Mausoleul Eroilor de la Mărășești

Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției

“Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989” este singura din București (și după știința noastră chiar din țară) și poartă hramul “Nașterea Mântuitorului”.

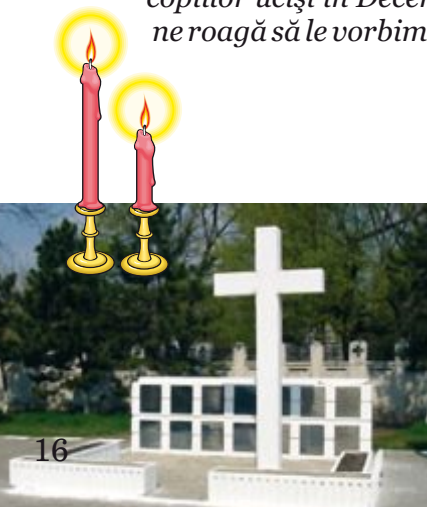
Povestea ridicării acestui lăcaș este zbuciumată. După atâta amar de întuneric comunist, în primăvara primului an de libertate și democrație, un grup de părinți îndurerați

înființează “Asociația pentru Cinstirea Eroilor Revoluției Române din Decembrie 1989”. Scopul membrilor ei era să păstreze vie memoria celor ce și-au jertfit viața pentru binele nostru al tuturor.

În viitor părinții martirilor vor să deschidă un muzeu memorial, chiar în curtea bisericii. Acolo vor fi expuse mărturiile

“Pentru a putea înțelege ce înseamnă jertfa acestor copii trebuie să mergem înapoi la Altcineva care S-a jertfit acum 2000 de ani! Dacă nu credem în acea Jertfă, cu atât mai puțin o vom crede pe aceasta. De dincolo de lumină, ochii copiilor uciși în Decembrie 1989 ne privesc triști și plânși. ne roagă să le vorbim și să spunem lumii despre ei.”

O mamă

Mama eroină

Mama eroină - iată o expresie rar întâlnită și mai puțin înțeleasă, în zilele noastre.

Biserica Ortodoxă numește *mame eroine* acele sfinte femei care și-au crescut fiii și fiicele lor în frică de Dumnezeu, în credință statornică și dragoste desăvârșită.

Ortodoxia de pretutindeni are nenumărate exemple de femei și mame care în vremelnica lor viață s-au făcut vrednice de îndumnezeire și fericită pomenire. Sfintele împărătese Elena, Teodora, Irina, sfintele mucenice, cuvioase sunt exemple vii care prin jertfa lor L-au propovăduit pe Hristos cel Răstignit și Înviat.

Mama este cel mai sfânt cuvânt în accepțiune omenească, este chipul blând, iubitor, jertfelnic, dispusă sacrificiului total și necondiționat. Din acest punct de vedere ea depășește dimensiunea maternă, făcându-se model de viață și de *mucenicie albă*. Ea are o personalitate puternică, neșovăielnică, împlinindu-și menirea, încununându-se de mari laude și de veșnice recunoștințe.

Chiar și în zilele noastre avem astfel de femei creștine, care prin exemplul vieții lor reușesc să mențină și să transmită valorile spiritualității ortodoxe.

Viața mamei mele, Floarea Argatu, este pentru noi, cei 15 copii ai săi, un exemplu viu de *mamă eroină* : maică preoteasă, mamă și soție.

„M-am rugat tot timpul Bunului Dumnezeu, să vă nașteți sănătoși, să fiți cuminți, înțelepți, credincioși, cu frica lui Dumnezeu și să vă puteți mântui”, spunea mereu cu lacrimi de bucurie. Ea este pentru toți cei care o cunosc un suflet mare, înnobilită de dragostea lui Hristos.

“Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor!” (Matei 19,14)

CVRATUL SFÂNTULUI IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Sfântul Ioan cel Nou a trăit în urmă cu peste 700 de ani. S-a născut într-o familie de buni creștini, părinții săi crescându-l în duhul credinței și al iubirii. Tânăr fiind, Sfântul Ioan era negustor, călătorind mult cu corăbiile prin porturile Mării Negre.

Așa se face că într-unul din drumurile sale pe mare, în timp ce se îndrepta spre Cetatea Albă, a intrat în vorbă cu un alt negustor aflat pe aceeași corabie. Din vorbă-n vorbă, au ajuns să se contrazică. Sfântul Ioan încerca prin vorbe bune și cu răbdare să-i arate celui alt greșelile credinței sale. Acesta însă, om rău și viclean, a jurat să se răzbune.

După ce au ajuns în port, străinul s-a dus pe furiș la conducătorul cetății, care era de temut, han tătar, și l-a mințit, spunându-i că Sfântul Ioan a venit în cetatea sa pentru a se lepăda de Hristos și a trece la credința tătarilor. Hanul, care nu era creștin, s-a bucurat mult și a trimis vorbă, invitându-l pe Sfântul Ioan la palat.

O mărturisire cu prețul vieții

Venind înaintea hanului, Sfântului Ioan i-a spus acestuia că este un bun creștin și că pentru nimic în lume nu ar renunța la credința și dragostea lui pentru Hristos.

- Cum îndrăznești, ghiaurule, să mă înfrunți pe mine? Voi porunci de îndată să fii supus la cele mai cumplite chinuri dacă nu te vei lepăda de credința ta creștină!

Dar Sfântul rămânea neclintit în tot ce spusese.

Îngerii vin lângă trupul Sfântului Ioan

Dar noaptea au apărut îngerii îmbrăcați în lumină, ce au săvârșit slujbe întreaga noapte. Locul se umpluse de parfumul tămâii și de cântări îngerești.

Aflând a doua zi de minunile acestea, hanul tătar le-a dat voie creștinilor să ridice trupul martirului din stradă și să îl îngroape creștinește.

Atunci hanul tătar s-a supărat foarte tare, poruncind să fie aruncat în temniță și chinuit crunt. În felul acesta credea el că îl va speria pe Sfântul Ioan și că acesta va face orice doar pentru a scăpa cu viață. După multe chinuri pe care Sfântul le-a îndurat cu tărie în suflet și cu rugăciunea pe buze, tătarii i-au tăiat capul și i-au aruncat trupul în uliță, interzicându-i-se oricui să se atingă de trupul său.

După mai bine de 70 de ani, Mitropolitul Moldovei și Voievodul Alexandru cel Bun, aflând de minunile ce se săvârșeau neconștient la mormântul Sfântului Ioan, au luat racla cu moaștele acestuia și au adus-o la Suceava unde se găsește și astăzi. Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou poartă chiar numele marelui sfânt, care este ocrotitorul Moldovei, prăznuit de toți românii pe data de 2 și 24 iunie (de Sânziene).

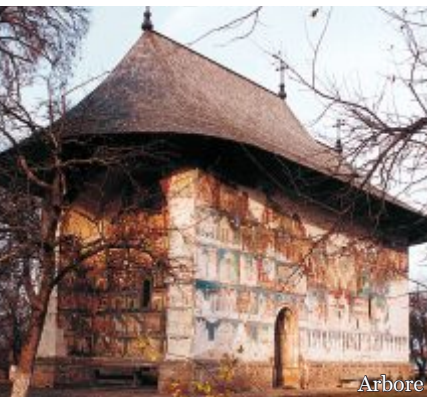
Voroneț

Moldovița

Sucevița

Arbore

Humor

Trepte spre cer

« Fericiți cei ce s-au născut în acest paradis românesc; cei ce l-au privit cu ochi veseli și înlăcrimați; fericiți cei ce-l poartă în suflet, deși se află departe; cei ce nu și-l smulg din lăuntrul lor, unde paradisul acesta pământesc și-a pus inegalabila pecete ».

Pr. Nicolae Delarohia
(Steinhardt)

- Mănăstirile cu frescă (pictură) din Bucovina sunt dintre puținele din lume păstrate.
- În 1973 cele cinci mănăstiri cu frescă (Voroneț, Humor, Sucevița, Moldovița, Arbore) au fost declarate monumente protejate UNESCO.
- Doi ani mai târziu Asociația Internațională a Jurnaliștilor din Turism le-a acordat distincția "Mărul de Aur", ce este păstrat acum în muzeul din Mănăstirea Moldovița.

Să mergem așadar, împreună, prin raiul pământesc al mănăstirilor bucovinene...

Mănăstirea VORONEȚ

Inceputurile sfintei așezări se pierd în timp, existând dovezi că încă de la începuturile secolului XIV, pe valea pâraului Voroneț se nevoiau sihaștri, dar abia după retragerea aici a Sfântului Daniil Sihastru, viața duhovnicească a locului cunoaște o mare înflorire.

Mănăstirea este ctitorită de Ștefan cel Mare în 1488, an din care datează altarul, naosul și pronaosul; ulterior, în 1547, Mitropolitul Grigorie Roșca adaugă tinda și se îngrijește de pictura exterioară. Arhitectura bisericii, armonioasă îmbinare a stilurilor bizantin și gotic face din Voroneț o reprezentantă de frunte a stilului moldovenesc.

Dar ceea ce face cu adevărat unic acest sfânt lăcaș, ducându-i faima peste mări și țări și atrăgând vizitatori din toată lumea, este pictura exterioară, cu nemaîntâlnitele sale fresce.

Fondul întregii picturi

exterioare, legendarul ei albastru al cărui secret pare a fi pierit odată cu necunoscuții săi creatori, este unic în lume.

În naos și în sfântul altar o parte din pictură se păstrează din secolul al XV-lea; tabloul votiv din naos îl înfățișează pe Sfântul Voievod Ștefan cel Mare.

Scena "Judecății de Apoi", pictată în 1547 pe fațada vestică i-a adus mănăstirii denumirea de "Capelă Sixtină a Orientului". Foarte sugestive sunt scenele ce reprezintă viața Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, ca și Sfântul Gheorghe. În biserică se află și mormintele Sfântului Daniil Sihastru și a Mitropolitului Grigorie Roșca.

Înalta măiestrie a exprimării iconografice face din Mănăstirea Voroneț unul dintre cele mai importante monumente de artă românească, capodoperă a credinței, și imn de slavă închinat în veac lui Dumnezeu.

PORTUL POPULAR DIN BUCOVINA

Frumusețea portului popular a izvorât din mii de gânduri, a curs printr-o pulbere de mâini, au fericit șiruri de vieți, dar a rămas același din adâncuri de vremuri tracice.

Mărturii ale vechimii costumului popular sunt elementele de pe Columna lui Traian, de pe monumentul lui Adamclisi, frescele mănăstirilor.

Județul Suceava se remarcă printr-o unitate deosebită a costumului popular, prin linia croiului, ornamentele și cromatica specifică. Între piesele de port se disting categorii de bază, strict necesare, neschimbate de-a lungul timpurilor și piese complementare și accesorii determinate de anotimpuri și evenimente ocazionale. Orice costum popular este unic și are specificul său.

Costumul femeiesc din Bucovina, prezintă însușiri artistice deosebite, fiind alcătuit din cămașă (ie), catrință, maramă, la care se adaugă bundița, cojocelul, sumanul, mantaua. Sensibilitatea sufletului românesc se răsfrânge în frumusețea liniștită a râurilor de pe ii, în rafinamentul maramelor, în sobrietatea sumanelor.

Costumul popular bărbătesc se remarcă prin simplitate: cămașă albă, cu croi

simplic, ȋțarii din pânză țesută, brâu lat sau chimir din piele (brodat cu mărgel pentru zilele de sărbătoare).

În structura costumului popular bucovinean se disting piesele de port comune: bundița, sumanele, cojoacele. Se remarcă bundița cu prim de dihor sau jder cu decor brodat cu mătase și mărgel din zona Câmpulung Moldovenesc, pieptarele cu poale din zona Rădăuți sau cele cu prim negru de miel cu broderie din zona Fălticeni.

Dacă și haina îl face pe om, haina tradițională îl face pe omul bucovinean, gospodar.

În duminici și sărbători, îi vedem pe creștini îmbrăcați în aceste straie, îndreptându-și pașii spre biserică, iar la momentul potrivit al

Sfintei Liturghii, se apropie ca îngerii de Sfântul Potir pentru împărtășire.

Mamele și bunicele noastre de la sate mai păstrează tradiția de a semăna în și cânepă și a țese pânză pentru aceste straie tradiționale.

Dumnezeu să le dea sănătate și ani mulți pentru a putea deprinde și noi de la ele acest meșteșug. Noi, cei de astăzi, ne clădim *Mirela Cazak* reînnoind tradiția strămoșească.

Copii uitați de părinți, dar îndrăgiți de Dumnezeu

Mulți sunt cei care privesc îndemnul Mântuitorului Hristos de a lăsa pe copii să vină la El ca pe ceva învechit. Experiența ultimilor ani, ca preot și profesor într-o instituție de învățământ special, mi-a dovedit că acest mesaj este foarte actual.

Nu se poate să nu vezi, intrând cu inima deschisă în Centrul Școlar Suceava, că acești copii uitați de mulți dintre ai lor, nu L-au uitat și nu au fost uitați de Dumnezeu. Am descoperit la ei atâta credință câtă n-am reușit să descopăr în sufletele multora care, fariseic, se bat cu pumnul în piept, afișându-și public „credința”. Deschiderea celor mici către Dumnezeu nu este doar o chemare, ci și o căutare a Acestuia. “Setea” de cuvântul lui Hristos este mai puternică la copiii cu suferințe mai mari, dovedind încă o dată că Dumnezeu într-o cele slabe se arată.

Întrucât de câțiva ani ținem Sfintele Slujbe într-un paraclis improvizat într-o cameră de cămin, ne-am apucat, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvântare arhierască, să construim o bisericuță în curtea școlii. Văzând dificultățile și indiferența unora, mulți copii au insistat să ajute la construcția bisericii lor: cei micuți au curățat locul și au sortat pietrele, cei mari au încărcat camioane cu piatră, au turnat beton și au zidit temelia bisericii. Copiii s-au dovedit a fi mai harnici și mai inimoși decât noi, cei mari. Astăzi, când din motive financiare și birocratice s-au oprit temporar lucrările, ei insistă nerăbdători, întrebând mereu „Când facem biserica?” De aceea nădărdum, că Bunul Dumnezeu, nu pentru strădania noastră, ci pentru dragostea acestor copii le va dăruia bucuria de a vedea finalizată construcția acestei biserici, cu hramul „Schimbării la Față a Mântuitorului” și „Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian”.

Preot Cosmin Cârlioru (Părintele duhovnicesc al acestor copii)

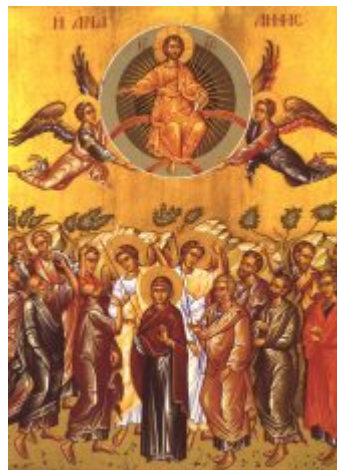
Doamne, dăruiește-mi să primesc cu liniște sufletească tot ce îmi va aduce ziua de azi. Învrednicește-mă să mă dau întru totul Sfintei Voii Tale. În tot ceasul povățuiește-mă și în toate mă sprijinește.

Oricare vor fi veștile pe care le voi primi în timpul zilei, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și întărit în credința că peste toate este Sfântă Voia Ta.

În toate faptele și cuvintele mele, Tu călăuzește-mi gândurile și simțirile. În toate întâmplările neașteptate, nu mă lăsa să uit că totul vine de la Tine.

Învață-mă să fiu deschis și înțelept cu fiecare, pe nimeni amărând, pe nimeni întristând.

Doamne, dă-mi putere să port osteneala zilei de astăzi și toate întâmplările din vremea ei. Călăuzește-mi voia și învață-mă să mă rog, să nădărduesc, să cred, să iubesc, să rabd și să iert.

Sinaxarul lunii iunie

- **1 iunie** - Înălțarea Domnului
- **2 iunie** - Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava
- **4 iunie** - Sf. M. Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel
- **11 iunie** - Pogorârea Sfântului Duh
- **18 iunie** - Duminica Tuturor Sfinților
- **24 iunie** - Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul
- **25 iunie** - Duminica Sfinților Români
- **29 iunie** - Sf. Apostoli Petru și Pavel

P R E S C U R I

Ți-am scris câteva poezii
Prescuri îndelung
frământate:
Făină de gânduri,
Apă de lacrimi,
Cuptorul inimii,
Jarul de dor,
Pecetea iubirii curate.

Dar au ieșit uscate și tari,
Pecetea strâmbă și
ștearsă...
Făina murdară,
Apa uscată,
Jarul tăciune,
Inima arsă!

Cum facem semnul Sfintei Cruci

Cruce, Cruce, semn preasfânt,
Noi cu tine ne-nchinăm
Ca de relele ce sunt
Noi prin tine să scăpăm!

Și rostim cu-ntreaga minte,
Când cu crucea ne-nsemnăm,
Numele Treimii Sfinte,
Domnul care-L adorăm.

Ne-nchinăm cu mâna dreaptă,
Căci cu mâna dreaptă scrim:
Este mâna care-o-ntindem
Când cu-amicii ne-ntâlnim.

Cruce, cruce semn Preasfânt,
Noi cu tine ne-nchinăm,
Ca de relele ce sunt,
Noi cu Crucea să scăpăm!

Iar pe degete le ținem
Cum în mână-ai ține-un toc:
Trei unite într-un punct,
Două-n palmă la un loc.

Constantin C. Popescu

Căci sunt trei Persoane Sfinte,
Care-S Dumnezeu de sus
Și sunt două firi unite
În persoana lui Iisus.

SĂRBĂTORI

Orizontal

1. Sfânt Apostol, fratele Sfântului Apostol Andrei • Jertfă adusă Domnului; 2. Unitate de măsură agrară • Uniunea Generală a Industriașilor Români (abr.) • Jumătate de armă; 3. Rând de poezie • Vestesc sfârșitul veacului; 4. Est • Holdă • Cereală; 5. Litiu • Lungime • Botoșani • Noroi; 6. Sculptură cu chipul Mântuitorului • Li se închină păgânii; 7. Cămăși populare • Pană • Este • Nominativ; 8. Oxigen • Regentă • Ionel Brătianu • Haină; 9. Ucenicii lui Iisus • Sulf; 10. Prefix negativ • Prima, la alfabet • S-a terminat.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

prof. Cristian Gheorghe

Vertical

1. Sfânt Apostol, autorul epistolelor către Corinteni • Sfânt Mare Mucenic de la Suceava, supranumit „cel Nou”; 2. Perioade • Aici popular • Deasupra; 3. Tonă • Rele! • Consoană vibrantă • România; 4. Sărbătoarea Pogorării Sfântului Duh • Între cal și călăreț; 5. În rugă! • Nicolae • Popor migrator; 6. Iași • Bete! • Dumnezeu Slavilor; 7. Sacerdot • Vocală mijlocie • Notă muzicală; 8. Articol nehotărât • Mere! • Ultima, la alfabet • Ritual; 9. Sărbătoarea nașterii Sfântului Ioan Botezătorul - Hramul Sucevei • Vocală deschisă; 10. Începutul Treimii! • Notă după RE • Campion.

G H I C I T O R I

Cine-i cel ce-a fost silit,
Din Trapezund a venit,
Prin chinuri și suferință
Să lepede-a lui credință,
Al Sucevei-ocrotitor
Primește rugăciunea tuturor.

(Sf. Ioan cel Nou de la Suceava)

Sentimentul cel mai sfânt
din cer și de pe pământ.

(Dragoste)

Ia să-mi spuneți voi acum
ce-i la margine de drum,
Le vezi oriunde te duci
așezate la răscruci.

(Trio)

Când pe oameni i-a-nvățat
S-aibă sufletul curat,
Și Împărăția Cerească
Bucuroși să o primească,
Domnul bun le oferi
Drept exemplu pe...

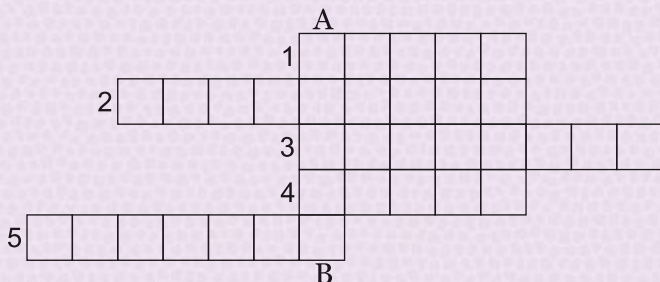
(îndoi)

Din nimic au fost create
Ceru-ntreg și-ntreg pământul,
Pentru toți și pentru toate
Domnul folosind...

(Cuvântul)

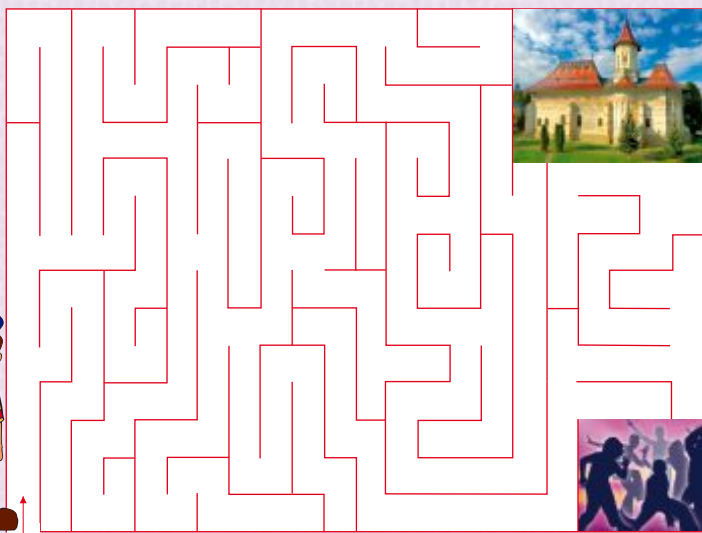
Despre noi

A - B. Opusul adultului

1. Obiect sfânt pe care S-a răstignit Domnul nostru Iisus Hristos.
2. Cea mai importantă virtute teologică.
3. Ne-au învățat de mici calea cea dreaptă.
4. Centru afectiv din care pornesc gândurile cele bune.
5. Trebuie eliminat din viața noastră.

Unde ajunge copilul ?

CONCURS DE ESEURI

Tema concursului:
„În căutarea aproapelui pierdut”

Dintre faptele creștine pe care le-ați făcut
povestiți-ne-o pe cea mai deosebită. Creați un eseu
și ilustrați-l cu desene sau fotografii.

Cele mai frumoase eseuri
vor fi premiate cu cărți oferite de
Librăria „Sfântul Voievod Ștefan cel Mare”.

CONCURS DE DESENE

Tema concursului:
„Icoana din sufletul copilului”

Ați încercat cu siguranță oricare dintre voi să deseneze o
icoană. Poate unii consideră că nu se cade să încerce
oricine acest lucru. Noi vă spunem că aveți voie.
Ne-am bucura, de aceea, ca împreună să aducem o
ofrandă de suflet lui Dumnezeu, materializată în icoane
desenate de voi înșivă.

Cele mai frumoase desene
vor fi premiate cu icoane oferite de
Mănăstirea “Sf. Ioan cel Nou” Suceava.

Materialele pentru concurs vor fi trimise până la
1 Septembrie 2006 prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă,
propuneri, articole și desene create de voi ce considerați
că merită a fi publicate în numărul următor al revistei.

Mănăstirea “Sfântul Ioan cel Nou” Suceava
str. I. V. Viteazu, nr. 2, 720034 Suceava
candelasuceava@yahoo.com

Revista este publicată on-line la: www.arhiepiscopiasucevei.ro/revistacandela.html